

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వవిద్యన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, నవనవత్యధికశతతమ, ద్విశతతమాధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥
వ్యాసాయ విఘ్నరూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-199 నవనవత్యధికశతతమో2ధ్యాయ: విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వ
 పాణ్డవానాం వివాహాత్ కౌరవాణాం చిన్తా

అథాస్య పశ్చాద్విదుర ఆచఖ్యౌ పాణ్డవాన్ వృతాన్ ।
 సర్యాన్ కుశలినో వీరాన్ పూజితాన్ ద్రుపదేన హా ॥ 199-21 ॥

తేషాం సమ్బుద్ధినశ్చాన్యాన్ బహలాన్ బలసమన్వితాన్ ।
 సమాగతాన్ పాణ్డవేయైస్తస్మిన్నేవ స్వయంవరే ॥ 199-22 ॥

యథైవ పాణ్డోః పుత్రాస్తు తథైవాభ్యధికా మమ ।
 యథా చాభ్యధికా బుద్ధిర్మమ తాన్ ప్రతి తచ్ఛృణు ॥ 199-23 ॥

యత్తే కుశలినో వీరా మిత్రవస్తశ్చ పాణ్డవాః ।
 తేషాం సమ్బుద్ధినశ్చాన్యే బహవశ్చ మహాబలాః ॥ 199-24 ॥

కో హి ద్రపుదమాసాద్య మిత్రం క్షత్తః సబాన్ధవమ్ ।
 న బుభూషేద్భవేనార్థీ గతశ్రీరివ పార్థివః ॥ 199-25 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

తం తథా భాషమాణం తు విదురః ప్రత్యభాషత ।
 నిత్యం భవతు తే బుద్ధిరేషా రాజశ్చతం సమాః ॥ 199-26 ॥

తతో దుర్యోధనశ్చాపి రాధేయశ్చ విశామ్పతే ।
 ధృతరాష్ట్రముపాగమ్య వచో2బ్రూతామిదం తదా ॥ 199-27 ॥

సన్నిధౌ విదురస్య త్వాం దోషం వక్తుం న శక్నువః ।
 వివిక్తమితి వక్ష్యావః కిం తవేదం చిక్రీత్సమ్ ॥ 199-28 ॥

సపత్నవృద్ధిం యత్తాత మన్యసే వృద్ధిమాతృనః ।
 అభిష్టాషి చ యత్క్షత్తుః సమీపే ద్విషతాం వర ॥ 199-29 ॥

అన్యస్మిన్ నృప కర్తవ్యే త్వమన్యత్కరుషే2నఘు ।
 తేషాం బలవిఘాతో హి కర్తవ్యస్తాత నిత్యశః ॥ 199-30 ॥

తే వయం ప్రాప్తకాలస్య చిక్రీర్షాం మన్తయామహే ।
 యథా నో న గ్రసేయుస్తే సపుత్రబలబాన్ధవాన్ ॥ 199-31 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వణి దుర్యోధనవాక్యే
నవనవత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 199 ॥

అధ్యాయః-200 ద్విశతతమో2ధ్యాయః విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వ
ధృతరాష్ట్రం ప్రతి దుర్యోధనస్య శత్రువశీకారోపాయవర్ణనమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వణి దుర్యోధనవాక్యే ద్విశతతమో2ధ్యాయః ॥ 200 ॥

ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ

అహమప్యేవమేవైతచ్చిక్వీర్వామి యథా యువామ్ ।

వివేక్తుం నాహమిచ్ఛామి త్వాకారం విదురం ప్రతి ॥

॥ 200-1 ॥

తతస్తేషాం గుణానేవ కీర్తయామి విశేషతః ।

నావబుధ్యేత విదురో మమాభిప్రాయమిక్షితైః ॥

॥ 200-2 ॥

యచ్చ త్వం మన్యసే ప్రాప్తం తద్భ్రవీహి సుయోధన ।

రాధేయ మన్యసే యచ్చ ప్రాప్తకాలం వదాశు మే ॥

॥ 200-3 ॥

దుర్యోధన ఉవాచ

అద్య తాన్ కుశలైర్విస్త్రైః సుగుష్టైరాప్తకారిభిః ।

కున్తిపుత్రాన్ భేదయామో మాద్రీపుత్రౌ చ పాణ్డవౌ ॥

॥ 200-4 ॥

అథవా ద్రుపదో రాజా మహద్భిర్విత్తసంభయైః ।

పుత్రాశ్చాస్య ప్రలోభ్యంతామమాత్మాశ్చైవ సర్వశః ॥

॥ 200-5 ॥

పరిత్యజేద్యథా రాజా కున్తిపుత్రం యుధిష్ఠిరమ్ ।

అథ తత్రైవ వా తేషాం నివాసం రోచయన్తు తే ॥

॥ 200-6 ॥

ఇహైషాం దోషవద్వాసం వర్ణయన్తు పృథక్పృథక్ ।

తే భిద్యమానాస్తత్రైవ మనః కుర్వన్తు పాణ్డవాః ॥

॥ 200-7 ॥

అథవా కుశలాః కేచిదుపాయనిపుణా నరాః ।

ఇతరేతరతః పార్థాన్ భేదయన్త్వసురాగతః ॥

॥ 200-8 ॥

ప్యృత్థాపయన్తు వా కృష్ణాం బహుత్వాత్సుకరం హి తత్ ।

అథవా పాణ్డవాంస్తస్యాం భేదయన్తు తతశ్చ తామ్ ॥

॥ 200-9 ॥

